

اطلاعاتی درباره کتاب تثئیه

کتاب تثئیه پنجمین و آخرین کتابهای تورات یا اسفار پنجگانه و از ۳۴ فصل و ۹۵۹ آیه تشکیل شده است. عنوان "تثئیه" به معنی "تکرار احکام شریعت" است. در واقع چیزی که کتاب تثئیه ارائه میدهد بر اساس آخرین مجموعه از سخنرانیهای موسی به اسرائیلیها در مورد بازنگری و تفصیل قوانینی است که او قبلا در کتابهایی خروج، لاویان و اعداد فراهم آورده بود.

تکرار قوانین شریعت

خداوند قوانینی را که قبلا در کوه سینا عرضه کرده بود دوباره بواسطه سخنگوی خود موسی تکرار نمود، تکرار قوانین خداوند در این زمان برای تعلیم روش زندگی به نسل جدید اسرائیل بود تا آنها بتوانند در سرزمینی که در حال ورود به آن بودند بر اساس این قوانین زندگی کنند. در واقع خداوند شرایط عهدی را که با پدران آنها در کوه سینا برقرار ساخته بود مجددا بیان نمود. بزودی او بوسیله دادن سرزمینی به آنها، به قسمت باقیمانده از عهد خود وفا خواهد کرد - یک سرزمین وسیع و حاصلخیز که به شیر و شهد جاری است (خروج ۳: ۸). و اسرائیلیها تیز به نوبت خود و به سهم خود باید به عهد وفا کنند: ایمان آنها باید بر خداوند باشد و از تمامی فرامین او اطاعت کنند - فرامینی که اکنون بوسیله موسی تکرار میشود، و اینجا در کتاب تثئیه برای تمامی نسلها باقی میماند.

نویسنده

کتاب تثئیه نقطه اوج نگارش موسی میباشد؛ این کتاب پایانی شیوا و فصیح برای چهار کتاب اول پنتاتوک است. پنتاتوک یا تورات یا اسفار پنجگانه، نامی است که به پنج کتاب اول عهد قدیم داده شده است و اغلب محققین کتاب مقدس توافق نظر دارند که این کتابها توسط موسی نوشته شده است. این امکان وجود دارد که عملا شخصی به موسی برای نوشتن سخنانی که ابراز کرده یاری رسانده باشد؛ اما مهمترین چیز برای ما همانطور که کتاب تثئیه را میخوانیم این است که بیاد بیاوریم این کلام از یک انسان نیست بلکه از خود خداوند است.

بعدها و پس از مرگ موسی که قسمت عمده این کتاب را نوشته است، بعضی از تغییرات در این کتاب ایجاد شد که همانا میتواند آخرین فصل کتاب باشد که در ارتباط با مرگ موسی می باشد و باید توسط شخص دیگری نوشته شده باشد. هرچند این تغییر و شاید تغییرات جزئی دیگر نمیتواند تأثیری بر اصل تایید نگارش این کتاب توسط موسی باشد.

زمان

تثئیه بازگفت دوباره تعالیم موسی و مروری بر رویدادهای خروج، لاویان، و اعداد است. این کتاب مدت زمان کوتاهی قبل از شروع فتح سرزمین موعود توسط یوشع را پوشش می دهد و هر آنچه را که خداوند از قوم خود انتظار دارد را یاد آوری می کند. این کتاب در حدود سال ۱۴۰۶ قبل از میلاد و در انتهای چهل سال سرگردانی قوم اسرائیل در بیابان به نگارش درآمده است. در آن زمان قوم اسرائیل در طرف شرق رود اردن در دشت موآب و در مقابل شهر اریحا اردو زده بودند. کودکانی که مصر را ترک کرده بودند اینک افراد بزرگسالی شده و آماده تصرف سرزمین موعود بودند. اما قبل از آن خداوند از طریق

موسی با این نسل جدید تجدید عهد می‌کند.

منبع: ایمانداران